

Sygn. akt III CSK 139/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa S. sp. z o.o. w W.
przeciwko S.1 sp. z o.o. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1211/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2014 r. Powód powołał się na to, że w sprawie mają występować dwa istotne zagadnienia prawne. Pierwsze z nich dotyczy stosowania art. 231 k.p.c. i odnosi się do tego, czy z faktu obciążenia wykonawcy robót budowlanych kosztami ponadnormatywnego zużycia betonu przez generalnego wykonawcę wynika odpowiedzialność materialna podwykonawcy, czy zakres odpowiedzialności uregulowany między wykonawcą a głównym wykonawcą może, bez wyraźnego przyjęcia przez podwykonawcę, rodzić jego odpowiedzialność finansową w stosunku do wykonawcy, i czy można uznać na podstawie domniemania faktycznego, że podwykonawca ponosi odpowiedzialność materialną wobec wykonawcy w wysokości, w jakiej odpowiedzialność tę ponosi wykonawca wobec generalnego wykonawcy. Drugie zaś zagadnienie prawne jest związane z art. 354 k.c. i dotyczy tego, czy można obciążyć podwykonawcę za ponadnormatywne zużycie materiałów sytuacji, w której to zleceniodawca zgodnie z umową był odpowiedzialny za jego dostarczenie na teren budowy.

W judykaturze Sądu Najwyższego wskazano, że przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym

chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Definicji tej nie odpowiada jednak żadne z zagadnień wskazanych przez powoda. Ograniczył się on bowiem tylko do postawienia kilku kazuistycznych pytań, opartych na własnej interpretacji okoliczności sprawy, nie przeprowadził natomiast żadnego jurydycznego, w tym nie wskazał, że postawione przezeń pytania mogą być rozbieżnie oceniane, jak również nie powołał żadnych argumentów, które mogą prowadzić do takiej rozbieżnej oceny.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.